

ריקודי רנסנס, מתוך האסף של טילמן סוזאטו (יצא לאור ב-1551)

"La Morisque" ריקוד המורים (Moors, European Muslims)

הריקוד במשקל זוגי ובמנעד של אוקטבה; הוא בנוי משני חלקים ברורים החוזרים על עצמם לפי הרצף של a-b-a

בעוד החלק הראשון נפתח בתנופה בעלייה, באופי הכרזתי תוך שהייה על אותו צליל, זה השני קליל יותר ובכיוונית יורדת.

כל חלק מחולק לפסוקיות ברורות וסימטריות לפי הפותח והסוגר. המרקם אקורדי וכל סיומת מובילה לטוניקה.

השם "ריקוד המורים/הערבים" נובע מן ההילה האקזוטיקה והדימייונית שנהגו להעניק לריקודים בעזרת פעמונים שנצמדו לקרסוליים כדי להעלות אסוציאציות של קפיצות בקרב חרבות.

Basse Dance No. 2 (Bergerette Sans Roch)

הבאס-דאנס היה נפוץ במאות ה-15 וה-16 בחצרות המלוכה של בורגונדיה (בלגיה, הולנד וחלק מצרפת של ימינו). הוא מתואר כריקוד בצעדים זורמים וללא ניתוק מן הרצפה.

המשקל 6/4 בשימוש המיולות המחלקות את הפעמה לפי הקבצות של 3 או 2. המבנה דו חלקי.

כלי נגינה אופייניים לתקופת הרנסנס (המאות ה-15 וה-16 באירופה)

חליליות, קרומהורן, ויולה דה גמבה, כלי הקשה, לאוטה

